

JA 2013/187 Deelgeschil, Proceskosten, Voorlopig deskundigenbericht

Ook gepubliceerd in:

[ECLI:NL:RBNHO:2013:6863](https://www.ecli.nl/RBNHO:2013:6863)

Aflevering 2013 afl. 10
Rubriek Deelgeschillen
College Rechtbank Noord-Holland
Datum 25 juli 2013
Rolnummer C/14/144155/HA RK 13-30
Rechter(s) mr. Schotman
[Eiser] te Zandvoort,
verzoeker,
advocaat: mr. A. van der Weijden te Haarlem,
Partijen tegen
Nationale Nederlanden NV te 's-Gravenhage,
verweerster,
advocaat: mr. T. Smith-Hussein te 's-Gravenhage.

[Noot](#) *L.C. Hogeling*

Trefwoorden Deelgeschil, Proceskosten, Voorlopig deskundigenbericht
Regelgeving

JA 2013/187

**Rechtbank Noord-Holland, 25-07-2013,
C/14/144155/HA RK 13-30,
ECLI:NL:RBNHO:2013:6863**

Deelgeschil, Proceskosten, Voorlopig deskundigenbericht

»Samenvatting

Benadeelde doet in een deelgeschilprocedure veelomvattende verzoeken met betrekking tot een deskundigenonderzoek. Ter zitting worden partijen het over alle punten eens. Dit betreft onder meer wat voor soort onderzoek, de persoon van de deskundige, het tijdsplan van het onderzoek en de te stellen vragen. De benadeelde verzoekt vergoeding van de griffierechten en de volledige kosten van zijn advocaat, een en ander conform het kostenregime van de deelgeschilprocedure. Nationale Nederlanden verzet zich tegen dat verzoek omdat zij meent dat het verzoek met betrekking tot het deskundigenonderzoek neerkomt op een verzoek voorlopig deskundigenbericht en zodoende oneigenlijk gebruik is gemaakt van de deelgeschilprocedure. De rechtbank oordeelt dat het enkele feit dat in dit geval een voorlopig deskundigenonderzoek ook mogelijk zou zijn, niet reeds zou moeten leiden tot afwijzing van het verzoek om vergoeding van de proceskosten. Een dergelijke opvatting acht de rechtbank in strijd met het ruime toepassingsgebied van de

deelgeschilprocedure. Doorslaggevend is of een verzoek voldoet aan de randvoorwaarden die voor de deelgeschilprocedure zijn gesteld: Een stagnatie in de buitengerechtelijke onderhandelingen die gericht zijn op het sluiten van een vaststellingsovereenkomst, een snelle beslissing van de rechter op een beperkt aantal geschilpunten, zodat partijen weer verder kunnen met hun onderhandelingen. [\[noot:1\]](#) Nu partijen de rechtbank niet hebben verzocht om de coördinatie van de totstandkoming en financiële afhandeling van het deskundigenbericht te faciliteren (zoals in het geval van een voorlopig deskundigenbericht) maar slechts om een antwoord vragen over het soort onderzoek, de persoon van de deskundige, de te stellen vragen en het tijdsplan, past dit verzoek binnen de randvoorwaarden van een deelgeschilprocedure.

[beslissing/besluit](#)

»Uitspraak

1. De procedure

(...; red.)

2. De feiten

2.1. Op 27 maart 2008 heeft een aanrijding tussen twee auto's plaatsgevonden. Daarbij zijn [eiser] als bestuurder van de ene auto en [persoon] als bestuurder van de andere auto betrokken. De auto van [eiser] is van achteren aangereden door Hendriks.

2.2. De auto van [persoon] is verzekerd bij Nationale Nederlanden. Nationale Nederlanden heeft de aansprakelijkheid voor het ongeval en de gevolgen daarvan aanvaard.

2.3. Partijen zijn met elkaar in contact getreden over de afwikkeling van de door [eiser] geleden schade. Nationale Nederlanden heeft de behandeling aan Andriessen Expertises overgedragen, van wie mr. Prins de contacten met [eiser] heeft onderhouden. Nationale Nederlanden heeft [eiser] een bedrag aan voorschot op de schadevergoeding betaald.

2.4. [Eiser] heeft een verzoekschrift tot het behandelen van een deelgeschil aanhangig gemaakt.

3. De beoordeling

3.1. Partijen hebben ter zitting overeenstemming bereikt over het door [eiser] sub 1 tot en met 7 van zijn petitum in conventie verzochte en het door Nationale Nederlanden in reconventie verzochte (wat voor soort onderzoek, welke persoon als deskundige, tijdsplan van het onderzoek, aan de deskundige te stellen vragen, bevel tot medewerking aan het deskundigenonderzoek), zodat daarover geen oordeel van de rechtbank meer nodig is. Over de verzochte vergoeding van de griffierechten en de volledige kosten van de advocaat van [eiser] (petitum sub 8 en 9) hebben partijen ter zitting geen overeenstemming bereikt. Ze hebben de rechtbank verzocht daarover een beslissing te nemen.

3.2. [Eiser] heeft op de voet van artikel 1019aa Rv verzocht om vergoeding van de griffierechten en van de volledige kosten van zijn advocaat. Nationale Nederlanden heeft zich hiertegen verzet en heeft aangevoerd dat [eiser] oneigenlijk gebruik heeft

gemaakt van de deelgeschillenprocedure omdat het aan de rechtbank voorgelegde verzoek in essentie het gelasten van een deskundigenonderzoek zoals bedoeld in artikel 202 Rv betreft, waarmee het verzoek het kader van de deelgeschillenprocedure te buiten gaat. Nationale Nederlanden stelt zich op het standpunt dat hieruit moet volgen dat de proceskosten van [eiser] op nihil moeten worden begroot. [Eiser] heeft deze stelling gemotiveerd betwist.

3.3. De rechtbank ziet niet in dat het enkele feit dat er ook een andere procedure dan een deelgeschilprocedure mogelijk zou zijn op zichzelf reeds zou moeten leiden tot afwijzing van het verzoek om vergoeding van de proceskosten (nihilstelling). Deze opvatting verhoudt zich naar het oordeel van de rechtbank niet met de keuze voor een ruim toepassingsgebied van de deelgeschillenprocedure zoals terug te vinden is in de Memorie van Toelichting ("het toepassingsgebied van de deelgeschillenprocedure is niet beperkt tot specifieke verrichtingen"). Bepalend is of een verzoek voldoet aan de randvoorwaarden die voor de deelgeschillenprocedure zijn gesteld: een stagnatie in de buitengerechtelijke onderhandelingen die gericht zijn op het sluiten van een vaststellingsovereenkomst, een snelle beslissing van de rechter op een beperkt aantal geschilpunten, zodat partijen weer verder kunnen met hun onderhandelingen.

3.4. Nationale Nederlanden kan worden toegegeven dat, indien en voor zover het verzoek van [eiser] in feite zou neerkomen op een volledig voorlopig deskundigenonderzoek zoals neergelegd in artikel 202 tot en met 207 Rv het geschil niet geschikt zou zijn voor behandeling in een deelgeschillenprocedure. Die procedure strekt er immers toe dat een of meer deskundigen worden geraadpleegd voor het leveren van bewijs van stellingen van partijen, waarbij de rechtbank de totstandkoming van het deskundigenonderzoek bewaakt in die zin dat zij de hoedanigheid en persoon van een deskundige vaststelt, de deskundige benoemt, een voorlopig deskundigenonderzoek gelast, de financiële bevoorschotting en afrekening tussen partijen en deskundige coördineert en het rapport van de deskundige uiteindelijk doorgeleid naar partijen. Dat vraagt veel tijd en inzet van de rechtbank. Dat verdraagt zich niet met de aard van de deelgeschillenprocedure.

3.5. Dat is hier echter niet het geval. Het verzoek van [eiser] is in essentie bedoeld om een struikelblok in de gestagneerde onderhandelingen tussen hem en Nationale Nederlanden uit de weg te ruimen door beantwoording van de vraag of onder de gegeven omstandigheden een neurologisch dan wel een neuropsychologisch onderzoek het meest aangewezen is en of het initiëren van het ene onderzoek afhankelijk moet worden gesteld van de uitkomsten in het andere onderzoek. Het verzoek is er verder (bijkomend) op gericht om te bewerkstelligen dat partijen, met inachtneming van het oordeel van de rechter, zelf de deskundige zullen benaderen en het onderzoek in gang zullen zetten en afhandelen. Met het oordeel over soort onderzoek, persoon van de deskundige, te stellen vragen en tijdspad is voor de rechtbank de kous af. De rechtbank is niet verzocht om de coördinatie van de totstandkoming en financiële afhandeling van het deskundigenbericht op zich te nemen. Naar het oordeel van de rechtbank past dit verzoek, mede in acht genomen de context van de onder punt 2.3 geschetste onderhandelingen waarin het is gedaan, binnen de randvoorwaarden van een deelgeschilprocedure.

3.6. De stelling van Nationale Nederlanden dat sprake is van oneigenlijk gebruik van de deelgeschillenprocedure omdat het aan de rechtbank voorgelegde verzoek in essentie het gelasten van een deskundigenonderzoek zoals bedoeld in artikel 202 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering betreft, wordt, gelet op het voorgaande, verworpen.

3.7. Nu ook niet gezegd kan worden dat de omvang van het verzochte te veelomvattend is om binnen de beperkingen van de deelgeschillenprocedure te

beoordelen en evenmin dat het deelgeschil onnodig of onterecht is opgeworpen (partijen hebben ter zitting immers zelf het onder 3.5 geschetste struikelblok uit de weg geruimd) verwerpt de rechtbank de stelling van Nationale Nederlanden dat [eiser] de deelgeschillenprocedure onnodig of onterecht heeft ingesteld.

3.8. De rechtbank zal, gelet op al het voorgaande, bepalen dat de volledige proceskosten van [eiser] voor rekening van Nationale Nederlanden komen, en zal deze ook begroten. Nu de aansprakelijkheid van Nationale Nederlanden vast staat, zal de rechtbank Nationale Nederlanden bovendien veroordelen tot betaling van de proceskosten aan [eiser].

3.9. Nationale Nederlanden heeft zich niet verzet tegen het door [eiser] gestelde bedrag aan salaris advocaat (na wijziging eis een bedrag van € 4.843,79). Het uurtarief en het aantal uren zoals vermeld op bijlage 13 bij de brief van 31 mei 2013 komt de rechtbank niet onredelijk voor. De rechtbank zal dit bedrag daarom overnemen. Nationale Nederlanden zal ook worden veroordeeld in de door [eiser] betaalde griffierechten van € 274,=. Uit een en ander volgt dat de totale proceskosten van [eiser] zullen worden begroot op het bedrag van € 5.117,79.

3.10. [Eiser] heeft verzocht dat de proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad wordt verklaard. De rechtbank ziet hiervoor geen aanleiding nu tegen deze beschikking geen hogere voorziening openstaat (artikel 1019bb Rv) en het verzoek om vergoeding van proceskosten ook geen geschilpunt is betreffende de materiële rechtsverhouding van partijen (1019cc Rv).

4. De beslissing

De rechtbank

4.1. bepaalt dat Nationale Nederlanden de kosten van dit deelgeschil dient te dragen en begroot deze kosten op het bedrag van € 5.117,79.

4.2. veroordeelt Nationale Nederlanden tot betaling van voormeld bedrag van € 5.117,79 aan [eiser].

4.3. wijst af het meer of overigens verzochte.

»Annotatie

De rechtspraak over de vraag hoeveel ruimte in een deelgeschil bestaat voor verzoeken met betrekking tot deskundigenberichten is nog enigszins wisselend. Zoals bekend is het begrip deelgeschil in de wet ruim omschreven en is verdere invulling hiervan door de wetgever overgelaten aan de rechtspraak. Hoewel uit de Memorie van Toelichting volgt dat het raadplegen van (vele) deskundigen zich in het algemeen niet goed verdraagt met de aard van de deelgeschilprocedure, laat zij hiervoor toch enige ruimte:

“Het raadplegen van vele getuigen en deskundigen zal zich in het algemeen niet goed verdragen met de aard van deze procedure, gezien de tijd die daarmee gepaard kan gaan. Maar niet uit te sluiten valt dat zoiets in bijzondere gevallen toch zinvol kan zijn. Daarbij dient steeds te worden afgewogen of de daarmee te investeren tijd en moeite zichzelf terugverdienen, doordat een beslissing ertoe kan leiden dat de schade definitief buitengerechtelijk kan worden afgerond.” [\[noot:2\]](#)

Afgaand op de uitspraken sinds de invoering van de Wet deelgeschilprocedure lijkt het inmiddels vaste rechtspraak dat de deelgeschilprocedure niet het juiste instrument is

voor de benoeming van een deskundige. De Rechtbank Breda, [\[noot:3\]](#) de Rechtbank 's-Hertogenbosch, [\[noot:4\]](#) de Rechtbank Den Haag (meerdere malen), [\[noot:5\]](#) de Rechtbank Assen, [\[noot:6\]](#) de Rechtbank Rotterdam [\[noot:7\]](#) en de Rechtbank Middelburg [\[noot:8\]](#) wezen een dergelijk verzoek al af. Hierbij werd meermaals overwogen dat voor het verzoek om een deskundige aan te wijzen reeds een passend procesrechtelijk instrument bestaat. [\[noot:9\]](#) Het voorlopig deskundigenverzoek [\[noot:10\]](#) is immers specifiek bedoeld om te bewerkstelligen dat de rechter een deskundige benoemt; de deelgeschilprocedure vormt hierop slechts een aanvulling. Omdat de procedure niet is bedoeld voor het indienen van een verzoek dat ertoe strekt dat een deskundigenbericht wordt gelast en het houden van een voorlopig deskundigenbericht bovendien andere regels ten aanzien van de vergoeding van de kosten kent, gaat zo een verzoek het bereik van de deelgeschilprocedure te buiten, aldus deze rechtspraak. [\[noot:11\]](#) In sommige gevallen heeft de rechter voorts de proceskosten niet begroot omdat er oneigenlijk gebruik van de deelgeschilprocedure werd gemaakt. [\[noot:12\]](#)

Slechts een enkele keer wees de deelgeschilrechter het verzoek tot benoeming van een deskundige toe, [\[noot:13\]](#) waarbij nog kan worden opgemerkt dat dit was in december 2010. De grenzen van het toepassingsbereik van de deelgeschilprocedure waren op dat moment nog minder uitgekristaliseerd dan nu het geval is.

De Rechtbank Noord-Holland overweegt in lijn met de rechtspraak dat indien een verzoek in feite neerkomt op een volledig voorlopig deskundigenonderzoek, het geschil niet geschikt is voor behandeling in een deelgeschilprocedure. Een dergelijk verzoek tot benoeming is door partijen in onderhavige zaak echter niet gedaan. Verzoeker heeft de rechtbank verzocht de knoop door te hakken over het soort onderzoek, de persoon van de deskundige, de te stellen vragen en het tijdsplan. De rechtbank trekt vervolgens een grens en geeft een duidelijk antwoord op de vraag hoeveel ruimte er in een deelgeschil bestaat voor verzoeken met betrekking tot deskundigenberichten. In een deelgeschil kan een beslissing worden gevraagd over alle punten, zolang maar niet wordt verzocht een deskundige te *benoemen*.

Gezien de keuze voor een ruim toepassingsgebied [\[noot:14\]](#) en het doel van de deelgeschilprocedure – het versterken van het buitengerechtelijke traject van personenschade [\[noot:15\]](#) – is de pragmatische aanpak van de Rechtbank Noord-Holland in onderhavige zaak in lijn met de ratio van de deelgeschilprocedure. Wanneer de deelgeschilrechter, zonder dat verder onderzoek of nadere bewijslevering noodzakelijk is, kan oordelen over bijvoorbeeld de persoon van de deskundige of de te stellen vragen, dan past dat binnen de grenzen van de deelgeschilprocedure. De mogelijkheid van een ander passend procesrechtelijk instrument doet daar dan niet aan af. Vanzelfsprekend dient de beslissing wel voldoende bij te kunnen dragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst. [\[noot:16\]](#) Is een snelle beslissing van de rechter echter niet mogelijk of is het aantal geschilpunten te omvangrijk, dan is de deelgeschilprocedure niet langer de geëigende weg.

Het verzoek om te bepalen dat de wederpartij moet meewerken aan een deskundigenonderzoek wordt in de rechtspraak regelmatig toegewezen. [\[noot:17\]](#) De Rechtbank Arnhem wees erop dat in een dergelijk geval de investering in tijd, moeite en geld wordt gedaan in het buitengerechtelijke proces en zodoende niet moet worden meegenomen in de proportionaliteitstoets. [\[noot:18\]](#)

Ook de vraag of een eerder uitgebracht deskundigenbericht als uitgangspunt moet dienen voor de verdere onderhandelingen kan zich lenen voor behandeling in een deelgeschilprocedure. [\[noot:19\]](#) Voor een antwoord op die vraag is van belang of partijen overeenstemming hebben bereikt over de persoon van de deskundige, de vraagstelling en of de opdracht aan de deskundige gezamenlijk is gedaan. In het geval

van een eenzijdig rapport kunnen de bezwaren van de wederpartij worden ondervangen door alsnog vragen voor te leggen aan deze deskundige. [\[noot:20\]](#) Indien het rapport op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, – dat wil zeggen onder andere onpartijdig, consistent, inzichtelijk en begrijpelijk, logisch en deugdelijk gemotiveerd [\[noot:21\]](#) – legt de rechter het deskundigenrapport niet snel naast zich neer. Dat is alleen anders als er zwaarwegende en steekhoudende bezwaren bestaan ten aanzien van de wijze waarop de deskundige zijn werkzaamheden heeft verricht of ten aanzien van de inhoud van het rapport. [\[noot:22\]](#) Dergelijke bezwaren dienen, bijvoorbeeld door een rapport van een andere deskundige, deugdelijk onderbouwd te zijn. [\[noot:23\]](#)

De rechtbank geeft in deze uitspraak duidelijk aan hoeveel ruimte er in een deelgeschilprocedure bestaat voor verzoeken met betrekking tot deskundigenberichten. De deelgeschilrechter oordeelde al met regelmaat dat de benoeming van een deskundige het toepassingsbereik van de deelgeschilprocedure te buiten gaat; daarvoor bestaat al het verzoek voorlopig deskundigenbericht. De Rechtbank Noord-Holland trekt nu een duidelijke grens. De grens ligt bij het verzoek tot het benoemen van een deskundige. Over alle andere vragen met betrekking tot een deskundigenbericht kan de rechtbank worden verzocht de knoop door te hakken. De pragmatische insteek – bepalend is of het verzoek voldoet aan de randvoorwaarden van de deelgeschilprocedure (en dus niet bepalend is of er eveneens een andere procedure mogelijk is) – is mijns inziens een juiste. Door een verzoek vanuit dat vertrekpunt te benaderen wordt recht gedaan aan het doel van de deelgeschilprocedure: versterking van het buitengerechtelijke traject door een snelle beslissing van de rechter op een beperkt aantal geschilpunten dat partijen in hun onderhandelingen, gericht op een vaststellingsovereenkomst, verdeeld houdt.

L.C. Hogeling, student-onderzoeker bij het Amsterdam Centre for Comprehensive Law van de Vrije Universiteit Amsterdam

»Voetnoten

[\[1\]](#)

R.o. 3.3.

[\[2\]](#)

Kamerstukken II 2007/08, 31 518, nr. 3, (p. 6-7).

[\[3\]](#)

Rb. Breda 5 december 2011, ECLI:NL:RBBRE:2011:BU6973; Rb. Breda 2 mei 2011, ECLI:NL:RBBRE:2011:BQ3210.

[\[4\]](#)

Rb. 's-Hertogenbosch 16 april 2013, ECLI:RBOBR:2013:BZ8252.

[\[5\]](#)

Rb. Den Haag 25 februari 2013, ECLI:NL:RBDH:2013:BZ3935; Rb. Den Haag 24 mei 2013, ECLI:NL:RBDHA:2013:CA2468; Rb. Den Haag 23 juli 2013, ECLI:NL:RBDHA:2013:9278.

[\[6\]](#)

Rb. Assen 14 september 2011, ECLI:NL:RBASS:2011:BT1641.

[\[7\]](#)

Rb. Rotterdam 1 juni 2011, ECLI:NL:RBROT:2011:BQ6735.

[\[8\]](#)

Rb. Middelburg 11 januari 2012, ECLI:NL:RBMID:2012:BW6490.

[\[9\]](#)

Zie bijv. Rb. Den Haag 23 juli 2013, ECLI:NL:RBDHA:2013:9278, r.o. 4.12.

[\[10\]](#)

Art. 202 lid 1 Rv.

[\[11\]](#)

Zie bijv. Rb. Den Haag 25 februari 2013, ECLI:NL:RBDH:2013:BZ3935 r.o. 4.2.

[\[12\]](#)

Zie Rb. Den Haag 24 mei 2013, ECLI:NL:RBDHA:2013:CA2468; Rb. Den Haag 25 februari 2013, ECLI:NL:RBDH:2013:BZ3935.

[\[13\]](#)

Rb. Amsterdam 23 december 2010, ECLI:NL:RBAMS:2010:BP1581; Rb. 's-Hertogenbosch 23 december 2010, ECLI:NL:RBSHE:2010:BO9650.

[\[14\]](#)

Kamerstukken II 2007/08, 31 518, nr. 3, p. 3.

[\[15\]](#)

Kamerstukken II 2007/08, 31 518, nr. 3, p. 2.

[\[16\]](#)

Art. 1019z Rv.

[\[17\]](#)

Zie bijv. Rb. 's-Gravenhage 30 november 2012, ECLI:NL:RBSGR:2012:BZ2041; Rb. Den Haag 25 maart 2013, ECLI:NL:RBDHA:2013:BZ8900; Rb. Amsterdam 28 december 2011, ECLI:NL:RBAMS:2011:BV6198; Rb. Rotterdam 7 februari 2012, ECLI:NL:RBROT:2012:BV3066.

[\[18\]](#)

Rb. Arnhem 7 september 2011, ECLI:NL:RBARN:2011:BU6743.

[\[19\]](#)

Zie bijv. Rb. Utrecht 5 september 2012, ECLI:NL:RBUTR:2012:BX765; Rb. Rotterdam 7 november 2012, ECLI:NL:RBROT:2012:BY2564; Rb. Oost-Nederland 28 februari 2013, ECLI:NL:RBONE:2013:BZ3464; Rb. Den Haag 12 maart 2013, ECLI:NL:RBDHA:2013:BZ7062.

[\[20\]](#)

Rb. Rotterdam 13 april 2011, ECLI:NL:RBROT:2011:BQ1123.

[\[21\]](#)

Rb. Amsterdam 14 december 2011, ECLI:NL:RBAMS:2011:BV1323.

[\[22\]](#)

Rb. Amsterdam 26 januari 2012, ECLI:NL:RBAMS:2012:BV8485.

[\[23\]](#)

Rb. Utrecht 28 september 2011, ECLI:NL:RBUTR:2011:BT8647.